KONVENCIJA DĖL TARPTAUTINĖS TEISĖS KREIPTIS Į TEISMĄ

Šią Konvenciją pasirašiusios valstybės,
norėdamos palengvinti naudojimąsi tarptautine teise kreiptis į teismą,
nutarė šiam tikslui sudaryti Konvenciją ir s u s i t a r ė dėl šių nuostatų:

I SKYRIUS – TEISINĖ PAGALBA

1 straipsnis

Bet kurios Susitariančiosios Valstybės nacionalai ir bet kurioje Susitariančiojoje Valstybėje turintys įprastinę rezidenciją asmenys kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje turi teisę gauti teisinę pagalbą nagrinėjant civilines ir komercines bylas teisme tokiomis pačiomis sąlygomis, lyg jie būtų tos valstybės nacionalais ir nuolat joje gyventų.

Asmenys, kuriems 1 dalis netaikoma, tačiau kurie anksčiau turėjo įprastinę rezidenciją Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje turi būti arba jau yra pradėtas bylos nagrinėjimas teisme, taip pat turi teisę gauti teisinę pagalbą, kaip numatyta 1 dalyje, jeigu ieškinio priežastis atsirado jų ankstesnės įprastinės rezidencijos šioje valstybėje metu.

Valstybėse, kuriose teisinė pagalba teikiama administracinėse, socialinėse arba finansinėse bylose, šio straipsnio nuostatos taikomos byloms, iškeltoms šias bylas nagrinėjančiuose teismuose ar tribunoluose.

2 straipsnis

1 straipsnis taikomas teisinei konsultacijai tik tada, jei jos pageidaujantis asmuo yra valstybėje, kurioje prašoma konsultacijos.

3 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybė paskiria Centrinę įstaigą, kuri priima pagal šią Konvenciją pateiktus teisinės pagalbos prašymus ir imasi veiksmų dėl jų.

Federacinės valstybės ir valstybės, turinčios daugiau nei vieną teisės sistemą, gali paskirti daugiau nei vieną Centrinę įstaigą. Jei Centrinė įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, nėra kompetentinga jį nagrinėti, ji prašymą perduoda bet kuriai kitai tai atlikti įgaliotai Centrinei įstaigai toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje.

4 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybė paskiria vieną ar daugiau įstaigų, perduodančių teisinės pagalbos prašymus persiųsti tam tikrai valstybės, kuriai pateiktas prašymas, Centrinei įstaigai.

Teisinės pagalbos prašymai perduodami, nesikišant jokiai kitai įstaigai, surašant juos pagal prie šios Konvencijos pridedamą pavyzdinę formą.

Niekas šioje Konvencijoje netrukdo prašymus perduoti diplomatiniais kanalais.

5 straipsnis

Kai teisinės pagalbos prašymą pateikiantis asmuo nėra valstybėje, kuriai pateiktas prašymas, jis gali pateikti prašymą tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis turi įprastinę rezidenciją, perduodančiajai įstaigai, tačiau tai netrukdo jam pasinaudoti bet kokiomis kitomis jam prieinamomis priemonėmis prašymui perduoti valstybės, kuriai pateiktas prašymas, kompetentingoms įstaigoms.

Prašymas surašomas pagal prie šios Konvencijos pridedamą pavyzdinę formą, prie kurio pridedami visi reikalingi dokumentai, neapribojant valstybės, kuriai pateiktas prašymas, teisės tam tikrais atvejais reikalauti papildomos informacijos ar dokumentų.

Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali pareikšti, kad jos priimančioji Centrinė įstaiga priims kitais kanalais ar būdais teikiamus prašymus.

6 straipsnis

Perduodančioji įstaiga padeda prašymą teikiančiam asmeniui, užtikrindama, jog prie prašymo yra pridėta visa informacija ir dokumentai, kurie, jos žiniomis, būtini prašymui nagrinėti. Ji užtikrina, kad būtų tenkinami formalūs reikalavimai.

Jei perduodančioji įstaiga nustato, kad prašymas yra aiškiai nepagrįstas, ji gali atsisakyti perduoti prašymą.

Ji, kai tokia pagalba yra tinkama, padeda prašymą teikiančiam asmeniui nemokamai išversti dokumentus.

Ji atsako į valstybės, kuriai pateiktas prašymas, priimančios Centrinės įstaigos prašymus pateikti papildomą informaciją.

7 straipsnis

Prašymas, papildomi dokumentai ir bet kokie pranešimai, atsakant į prašymus pateikti papildomos informacijos, surašomi valstybės, kuriai pateiktas prašymas, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, arba prie jų pridedamas vertimas į vieną iš tų kalbų.

Tačiau jeigu valstybėje, kuri pateikia prašymą, nėra įmanoma jį išversti į valstybės, kuriai pateiktas prašymas, kalbą, pastaroji priima dokumentus anglų arba prancūzų kalba, arba dokumentus su pridedamais vertimais į vieną iš šių kalbų.

Pranešimai, siunčiami iš priimančiosios Centrinės įstaigos, gali būti surašyti valstybės, kuriai pateiktas prašymas, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, arba anglų, arba prancūzų kalba. Tačiau jeigu prašymas, persiųstas perduodančiosios įstaigos, yra surašytas anglų arba prancūzų kalba, arba prie jo yra pridėtas vertimas į vieną iš šių kalbų, priimančiosios Centrinės įstaigos siunčiami pranešimai taip pat rašomi viena iš tų kalbų.

Vertimų išlaidas, patirtas anksčiau šiame straipsnyje minėtais atvejais, padengia valstybė, kuri pateikia prašymą, tačiau jei valstybėje, kuriai pateiktas prašymas, buvo atlikti kokie nors vertimai, ši valstybė negali kreiptis dėl tokių išlaidų atlyginimo.

8 straipsnis

Priimančioji Centrinė įstaiga nagrinėja prašymą arba imasi tokių priemonių, kurios būtinos, kad jį išnagrinėtų kompetentinga valstybės, kuriai pateiktas prašymas, įstaiga.

Priimančioji Centrinė įstaiga prašymus dėl papildomos informacijos perduoda perduodančiajai įstaigai ir informuoja ją apie bet kokius sunkumus, susijusius su prašymo nagrinėjimu, taip pat ir apie priimtą sprendimą.

9 straipsnis

Jeigu teisinės pagalbos prašymą pateikiantis asmuo negyvena Susitariančiojoje Valstybėje, jis gali pateikti savo prašymą konsuliniais kanalais, tačiau tai netrukdo pasinaudoti bet kokiomis kitomis jam prieinamomis priemonėmis jo prašymui perduoti valstybės, kuriai pateiktas prašymas, kompetentingai įstaigai.

Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali pareikšti, kad jos priimančioji Centrinė įstaiga priims kitais kanalais ar būdais pateiktus prašymus.

10 straipsnis

Pagal šį skyrių perduotiems dokumentams netaikomas legalizavimas ar kiti analogiški formalumai.

11 straipsnis

Už teisinės pagalbos prašymų perdavimą, priėmimą ar jų nagrinėjimą pagal šį skyrių neimamas joks mokestis.

12 straipsnis

Teisinės pagalbos prašymai nagrinėjami nedelsiant.

13 straipsnis

Kai teisinė pagalba buvo suteikta pagal 1 straipsnį, už dokumentų įteikimą bet kurioje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, nesvarbu, kokiu būdu jie įteikiami, nagrinėjant asmens, kuriam suteikta teisinė pagalba, bylą, negali būti imamas joks mokestis. Ta pati taisyklė taikoma teisinės pagalbos prašymams ir pranešimams apie socialinę padėtį, išskyrus išlaidas, mokamas ekspertams ir vertėjams.

Kai asmeniui Susitariančiojoje Valstybėje pagal 1 straipsnį buvo suteikta teisinė pagalba byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas, jis, nebenagrinėjant su juo susijusių aplinkybių, turi teisę į teisinę pagalbą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis siekia, kad šis sprendimas būtų pripažintas ar vykdomas.

II SKYRIUS – TEISMO IŠLAIDŲ APMOKĖJIMO UŽTIKRINIMAS IR NUTARČIŲ DĖL TEISMO IŠLAIDŲ VYKDYMAS

14 straipsnis

Iš asmenų (įskaitant juridinius asmenis), turinčių įprastinę rezidenciją Susitariančiojoje Valstybėje, kurie yra ieškovai arba įstojusios į bylą šalys kitos Susitariančiosios Valstybės teismuose ar tribunoluose nagrinėjamose bylose, negali būti reikalaujama jokios rūšies įkaito**,** skolinio įsipareigojimo ar užstato tik dėl to, kad jie yra užsienio juridiniai arba fiziniai asmenys, turintys domiciliją arba rezidenciją valstybėje, kurioje pradėtas teisminis bylos nagrinėjimas.

Ta pati taisyklė taikoma visiems mokėjimams ieškovų ar įstojusių į bylą šalių, užtikrinant teismo išlaidų apmokėjimą.

15 straipsnis

Teismo sprendimas dėl įpareigojimo apmokėti teismo mokesčius ir išlaidas, priimtas vienoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet kuriam asmeniui, kuris, vadovaujantis 14 straipsniu ar valstybės, kurioje pradėtas teismo procesas, įstatymu yra atleistas nuo reikalavimų įkaitui**,** skoliniam įsipareigojimui ar užstatui dėl teismo išlaidų padengimo, asmens, turinčio teisę pasinaudoti teismo sprendimu, prašymu yra vykdytina be mokesčio bet kurioje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

16 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybė paskiria vieną ar daugiau perduodančiųjų įstaigų priimtiems prašymams dėl vykdomųjų nutarčių, kurioms taikomas 15 straipsnis, perduoti valstybės, kuriai pateiktas prašymas, Centrinei įstaigai.

Kiekviena Susitariančioji Valstybė paskiria Centrinę įstaigą, kuri priima tokius prašymus ir imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų priimtas galutinis sprendimas.

Federacinės valstybės ir valstybės, turinčios daugiau nei vieną teisės sistemą, gali paskirti daugiau nei vieną Centrinę įstaigą. Jei ta Centrinė įstaiga, kuriai perduotas prašymas, nėra kompetentinga jį nagrinėti, ji perduoda prašymą bet kuriai kitai kompetentingai valstybės, kuriai pateiktas prašymas, Centrinei įstaigai.

Prašymai pagal šį straipsnį perduodami nesikišant jokiai kitai įstaigai, neužkertant kelio prašymus perduoti diplomatiniais kanalais.

Jokia šio straipsnio nuostata nedraudžia asmeniui, turinčiam teisę pasinaudoti teismo nutartimi, prašymą pateikti tiesiogiai, išskyrus atvejus, kai valstybė, kuriai pateiktas prašymas, yra pareiškusi, kad nepriims tokiu būdu pateiktų prašymų.

17 straipsnis

Prie kiekvieno pagal 15 straipsnį pateikto prašymo pridedama:

a) patvirtintas atitinkamos sprendimo dalies, kurioje nurodoma šalių vardai, pavardės ir mokumas, ir nutarties dėl teismo mokesčių ir išlaidų mokėjimo nuorašai;

b) visi dokumentai, įrodantys, kad sprendimas Valstybėje, kurioje jis priimtas, nebegali būti peržiūrimas įprastinėmis formomis ir ten yra vykdytinas;

c) minėtų dokumentų vertimas, kurio tikrumas patvirtintas, valstybės, kuriai pateiktas prašymas, kalbą jei jie nėra surašyti ta kalba;

Prašymas išsprendžiamas be teisminio nagrinėjimo, ir Valstybės, kuriai pateiktas prašymas, kompetentinga įstaiga tik nagrinėja, ar pateikti reikalaujami dokumentai. Pareiškėjo prašymu ši įstaiga nustato liudijimo, vertimo ir tvirtinimo išlaidų kainą, kuri laikoma teismo mokesčiais ir išlaidomis. Legalizavimo arba analogiškų formalumų negali būti reikalaujama.

Išskyrus atvejus, kai tai numato Valstybės, kuriai pateiktas prašymas, įstatymas, kompetentingos įstaigos sprendimas negali būti apskųstas.

III SKYRIUS – ĮRAŠŲ IR SPRENDIMŲ NUORAŠAI

18 straipsnis

Bet kurios Susitariančiosios Valstybės nacionalai ir turintys įprastinę rezidenciją bet kurioje Susitariančiojoje Valstybėje asmenys, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gali tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir jos nacionalai, gauti viešųjų registrų įrašų ir sprendimų, susijusių su civilinėmis arba komercinėmis bylomis, nuorašus arba išrašus ir, kai reikia, gali tokius dokumentus legalizuoti.

IV SKYRIUS – FIZINIS KALINIMAS IR SAUGUS ATVYKIMAS

19 straipsnis

Civilinėse ar komercinėse bylose sulaikymas ir kalinimas nei kaip prievartos, nei kaip paprasčiausia atsargumo priemonė, negali būti taikomi Susitariančiosios Valstybės nacionalams ar asmenims, turintiems įprastinę rezidenciją **S**usitariančiojoje Valstybėje, tokiomis aplinkybėmis, kai jos negali būti taikomos sulaikančiosios ar kalinančiosios valstybės nacionalams. Bet kuriuo faktu, kuriuo gali pasinaudoti šios valstybės nacionalas, turintis joje įprastinę rezidenciją, siekdamas būti paleistas iš sulaikymo ar kalinimo, ta pačia apimtimi gali pasinaudoti ir kitos Susitariančiosios Valstybės nacionalas ar asmuo, turintis įprastinę rezidenciją toje **S**usitariančiojoje Valstybėje, net jei faktas atsirado užsienyje.

20 straipsnis

Susitariančiosios Valstybės nacionalas arba joje turintis įprastinę rezidenciją asmuo, kurį kitos Susitariančiosios Valstybės teismas ar tribunolas, ar šalis, turinti teismo ar tribunolo leidimą, kviečia asmeniškai atvykti kaip liudytoją arba ekspertą į toje valstybėje vykstantį teismo procesą, toje valstybėje negali būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn arba kalinamas, arba kitaip apribojama jo laisvė šios valstybės teritorijoje dėl prieš jam atvykstant į tą valstybę padaryto kokio nors veiksmo ar įgyto teistumo.

Ankstesnėje šio straipsnio dalyje numatytas imunitetas pradedamas teikti likus septynioms dienoms iki numatytos liudytojo arba eksperto apklausos datos ir nustoja būti teikiamas, kai liudytojas arba ekspertas per septynias dienas nuo to laiko, kai teisminių institucijų buvo informuotas, jog jo buvimas daugiau nėra reikalingas, turėjo galimybę išvykti, tačiau pasiliko šalies teritorijoje arba, išvykęs iš jos, savo noru grįžo.

V SKYRIUS – BENDROSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis

Nepažeidžiant 22 straipsnio nuostatų, niekas šioje Konvencijoje negali būti aiškinama kaip šia Konvencija reguliuojamais santykiais sukuriamų teisių ribojimas, kurios gali būti suteikiamos asmeniui pagal bet kurios Susitariančiosios Valstybės įstatymą arba kurią kitą konvenciją, kurios šalimi ji yra ar ja taps.

22 straipsnis

Šios Konvencijos Šalims, taip pat esančioms ir vienos arba abiejų – 1905 metų liepos 17 dieną ir 1954 metų kovo 1 dieną – Hagoje priimtų konvencijų dėl civilinio proceso Šalimis, ši Konvencija pakeičia 1905 metų Konvencijos 17–24 straipsnius arba 1954 metų Konvencijos 17-26 straipsnius net ir tuo atveju, jei buvo pareikšta šios Konvencijos 28 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta išlyga.

23 straipsnis

Jei Šalys nėra susitarusios kitaip, papildomi susitarimai, sudaryti su 1905 metų ir 1954 metų Konvencijų Šalimis, vienodai taikomi šiai Konvencijai, kiek ją atitinka.

24 straipsnis

Susitariančioji Valstybė gali pareiškimu nurodyti kitą kalbą ar kalbas, nei nurodytos 7 ir 17 straipsniuose, kuriomis gali būti surašomi arba į kurias gali būti išversti jos Centrinei įstaigai siunčiami dokumentai.

25 straipsnis

Susitariančioji Valstybė, kurioje vartojamos dvi arba daugiau valstybinių kalbų ir kuri dėl vidaus įstatymų negali visoje jos teritorijoje priimti 7 ir 17 straipsniuose nurodytų dokumentų, surašytų viena iš tų kalbų, pareiškimu nurodo kalbą, kuria šie dokumentai arba jų vertimai turi būti rašomi juos teikiant tam tikrose jos teritorijos dalyse.

26 straipsnis

Jei Susitariančiojoje Valstybėje yra du ar daugiau teritorinių vienetų, kuriuose šios Konvencijos reguliuojamiems santykiams taikomos skirtingos teisės sistemos, tai ji pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo metu gali pareikšti, jog ši Konvencija

galioja visuose jos teritoriniuose vienetuose ar tik viename, ar keliuose iš jų, bei gali šį pareiškimą pakeisti bet kuriuo metu pateikdama kitą pareiškimą.

Visi šie pareiškimai pateikiami Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai, juose aiškiai nurodomi teritoriniai vienetai, kuriuose taikoma ši Konvencija.

27 straipsnis

Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje veikia valdymo sistema, pagal kurią vykdomoji, teisminė ir įstatymų leidžiamoji valdžia paskirstyta tarp centrinių ir kitų tos Valstybės institucijų, šios Susitariančiosios Valstybės pasirašymas arba ratifikavimas, priėmimas arba patvirtinimas, arba prisijungimas prie šios Konvencijos, arba pagal 26 straipsnį daromas pareiškimas neturi jokios įtakos vidiniam valdžios padalinimui toje Valstybėje.

28 straipsnis

Bet kuri Susitariančioji Valstybė pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo metu gali pasilikti teisę netaikyti 1 straipsnio asmenims, nesantiems Susitariančiosios Valstybės nacionalais, tačiau turintiems įprastinę rezidenciją kitoje nei išlygą darančioje Susitariančiojoje Valstybėje, arba anksčiau turėjusiems įprastinę rezidenciją išlygą darančioje valstybėje, jei išlygą daranti valstybė ir valstybė, kurios nacionalai prašo teisinės pagalbos, netaiko abipusiškumo režimo.

Bet kuri Susitariančioji Valstybė pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo metu gali pasilikti teisę:

a) nevartoti anglų arba prancūzų kalbos arba abiejų kalbų pagal 7 straipsnio 2 dalį;

b) netaikyti 13 straipsnio 2 dalies;

c) netaikyti II skyriaus;

d) netaikyti 20 straipsnio.

Jeigu valstybė yra padariusi išlygą

e) pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą dėl abiejų – anglų ir prancūzų – kalbų nevartojimo, bet kuri kita valstybė, kuriai tai daro įtaką, gali taikyti tą pačią taisyklę išlygą padariusiai valstybei;

f) pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą, bet kuri kita valstybė gali atsisakyti taikyti 13 straipsnio 2 dalį asmenims, kurie yra išlygą padariusios valstybės nacionalai arba nuolat joje gyvena;

g) pagal šio straipsnio 2 dalies c punktą, bet kuri kita valstybė gali atsisakyti taikyti II skyrių asmenims, kurie yra išlygą padariusios valstybės nacionalai arba nuolat joje gyvena.

Jokių kitų išlygų daryti neleidžiama.

Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali bet kuriuo metu atšaukti jos padarytą išlygą. Apie atšaukimą pranešama Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai. Išlyga netenka galios pirmąją trečiojo kalendorinio mėnesio po pranešimo pateikimo dieną.

29 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybė ratifikavimo arba prisijungimo dokumento deponavimo metu arba vėliau informuoja Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministeriją apie įstaigų paskyrimą pagal 3, 4 ir 16 straipsnius.

Ji taip pat, kai reikia, informuoja ministeriją apie:

a) pareiškimus pagal 5, 9, 16, 24, 25, 26 ir 33 straipsnius;

b) bet kokį nurodytųjų paskyrimų ir pareiškimų atšaukimą ar pakeitimą;

c) bet kokios išlygos atšaukimą.

30 straipsnis

Prie šios Konvencijos pridedamos pavyzdinės formos gali būti pakeistos Hagos Konferencijos Generalinio Sekretoriaus sušauktos Specialiosios komisijos, į kurią kviečiamos visos Susitariančiosios Valstybės ir valstybės narės, sprendimu. Pranešimas apie pasiūlymą pakeisti formas įtraukiamas į susirinkimo darbotvarkę.

Specialioje komisijoje dalyvaujančių ir balsuojančių Susitariančiųjų Valstybių daugumos priimti pakeitimai visose Susitariančiosiose Valstybėse įsigalioja pirmąją septintojo kalendorinio mėnesio dieną po to, kai Generalinis Sekretorius praneša apie juos visoms Susitariančiosioms Valstybėms.

Per 2 dalyje numatytą laikotarpį bet kuri Susitariančioji Valstybė, pateikdama rašytinį pranešimą Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai, gali padaryti išlygą dėl tokio pakeitimo. Tokią išlygą padariusi Šalis tol, kol išlyga nėra atšaukta, yra laikoma valstybe, nesančia šios Konvencijos Šalimi tai pataisai.

VI SKYRIUS – BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Konvenciją gali pasirašyti valstybės, kurios buvo Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos narėmis jos keturioliktosios sesijos metu, ir valstybės, nebuvusios jos narėmis, kurios buvo pakviestos dalyvauti jos rengime.

Ji ratifikuojama, priimama arba patvirtinama, ir ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai.

32 straipsnis

Bet kuri kita valstybė gali prisijungti prie šios Konvencijos.

Prisijungimo dokumentas deponuojamas Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai.

Toks prisijungimas galioja tik ryšiams tarp prisijungiančiosios valstybės ir tų valstybių, kurios per dvylika mėnesių nuo 36 straipsnio 2 punkte nurodyto pranešimo gavimo dienos nepareiškė prieštaraujančios dėl jos prisijungimo. Tokį prieštaravimą valstybės narės taip pat gali pareikšti tuo metu, kai jos ratifikuoja, priima arba patvirtina Konvenciją po prisijungimo. Apie kiekvieną tokį prieštaravimą pranešama Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai.

33 straipsnis

Bet kuri valstybė, pasirašydama, ratifikuodama, priimdama, patvirtindama arba prisijungdama, gali pareikšti, kad ši Konvencija galioja visose, vienoje ar keliose teritorijose, už kurių tarptautinius santykius ji atsako. Toks pareiškimas įsigalioja Konvencijos įsigaliojimo toje Valstybėje.

Apie tokį pareiškimą bei apie kiekvieną vėlesnį galiojimo išplėtimą tokiose teritorijose pranešama Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai.

34 straipsnis

Konvencija įsigalioja pirmą trečiojo kalendorinio mėnesio dieną nuo 31 ir 32 straipsniuose nurodyto trečiojo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimo.

Vėliau Konvencija įsigalioja:

(1) kiekvienoje vėliau ratifikuojančioje, priimančioje, patvirtinančioje arba prisijungiančioje prie jos valstybėje pirmą trečiojo kalendorinio mėnesio po ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimo;

(2) kiekvienoje teritorijoje ar teritoriniame vienete, kuriame ši Konvencija įsigaliojo pagal 26 arba 33 straipsnį, pirmą trečiojo kalendorinio mėnesio dieną nuo šiame straipsnyje nurodyto pranešimo pateikimo.

35 straipsnis

Ši Konvencija galioja penkerius metus nuo jos įsigaliojimo pagal 34 straipsnio pirmąją dalį datos net ir vėliau ją ratifikavusiose, priėmusiose, patvirtinusiose ar prie jos prisijungusiose valstybėse.

Jei ji nebuvo denonsuota, jos galiojimas kas penkerius metus savaime atnaujinamas.

Apie bet kurį denonsavimą pranešama ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki penkerių metų termino pabaigos Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijai. Denonsuojama gali būti tik kai kurioms teritorijoms ar teritoriniams vienetams, kuriuose taikoma ši Konvencija.

Denonsavimas galioja tik tai Valstybei, kuri tai pranešė. Konvencija lieka galioti kitoms Susitariančiosioms Valstybėms.

36 straipsnis

Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerija praneša valstybėms Konferencijos narėms ir valstybėms, prisijungusioms pagal 32 straipsnį, apie:

(1) 31 straipsnyje nurodytus pasirašymus ir ratifikavimus, priėmimus ir patvirtinimus;

(2) 32 straipsnyje nurodytus prisijungimus ir prieštaravimus, išreikštus prisijungimų atžvilgiu;

(3) Konvencijos įsigaliojimo pagal 34 straipsnį datą;

(4) 26 ir 33 straipsniuose nurodytus pareiškimus;

(5) 28 ir 30 straipsniuose nurodytas išlygas ir atšaukimus;

(6) pagal 29 straipsnį perduotą informaciją;

(7) 35 straipsnyje nurodytus denonsavimus.

Tai patvirtindami, žemiau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 1980 metų spalio 25 dieną Hagoje anglų ir prancūzų kalbomis, abu tekstai vienodos teisinės galios, vienu egzemplioriumi, kuris deponuojamas Nyderlandų Karalystės Vyriausybės archyvuose ir kurio patvirtintas nuorašas diplomatiniais kanalais perduodamas kiekvienai valstybei, Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos narei jos keturioliktosios sesijos metu, ir kiekvienai valstybei, dalyvavusiai rengiant šią Konvenciją šioje sesijoje.

KONVENCIJOS PRIEDAS

TEISINĖS PAGALBOS PRAŠYMO PERDAVIMO FORMA

Konvencija dėl tarptautinės teisės kreiptis į teismą, priimta 1980 metų spalio 25 dieną Hagoje

Perduodančiosios įstaigos pavadinimas ir adresas	Priimančiosios Centrinės įstaigos adresas

Žemiau pasirašiusi perduodančioji įstaiga turi garbės minėtosios Konvencijos I skyriaus tikslais perduoti priimančiajai Centrinei įstaigai pridedamą teisinės pagalbos prašymą ir jo priedus (pareiškimą apie pareiškėjo finansinę padėtį).

Pastabos dėl prašymo ir pareiškimo, jei yra:

Kitos pastabos, jei yra:

Surašyta ..... (vieta),..... (data).

Parašas ir/arba antspaudas

_____

FORMA – KONVENCIJOS PRIEDAS

TEISINĖS PAGALBOS PRAŠYMAS

Konvencija dėl tarptautinės teisės kreiptis į teismą, priimta 1980 metų spalio 25 dieną Hagoje

1. Teisinės pagalbos prašančiojo vardas, pavardė ir adresas

2. Teismas arba tribunolas, kuriame yra arba bus nagrinėjama byla (jei žinoma)

3. a) bylos esmė(dalykas); ieškinio kaina, jei yra

b) pridedamų dokumentų, susijusių su pradėta arba numatoma nagrinėti byla, sąrašas, jei yra*

c) priešingos šalies vardas, pavardė ir adresas*

4. Bet kuri data ar laiko tarpas, susijęs su byla, turintis teisines pasekmes prašančiajam teisinės pagalbos, prašančiam greito prašymo nagrinėjimo*

5. Kita svarbi informacija*

6. Surašyta..... (vieta),..... (data)

7. Prašančiojo parašas

_____

* Jei nereikia, išbraukti

Teisinės pagalbos prašymo priedas

Pareiškimas apie prašančiojo materialinę padėtį

I. Duomenys apie asmenį

8 pavardė (mergautinė pavardė, jei yra)

9 vardas(-ai)

10 gimimo data ir vieta

11 pilietybė

12 a) įprastinė rezidencija (data, nuo kada gyvenama)
b) buvusi įprastinė rezidencija (data, nuo kada ir iki kada buvo gyvenama)

13 šeiminė padėtis (nevedęs [netekėjusi], vedęs [ištekėjusi], našlys[-ė], išsituokęs[-usi], teisiškai gyvenantis atskirai)

14 sutuoktinio pavardė ir vardas(-ai)

15 prašančiojo išlaikomų vaikų pavardės, vardai ir gimimo datos

16 kiti prašančiojo išlaikomi asmenys

17 papildoma informacija apie šeimos padėtį

II. Finansinės aplinkybės

18 užsiėmimas

19 darbdavio vardas, pavardė ir adresas arba užsiėmimo vieta

20 pajamos	pareiškėjo	sutuoktinio	pareiškėjo išlaikomų asmenų
a) darbo užmokestis (įskaitant pajamas natūra)	.....	.....	.....
b) pensijos, nedarbingumo pensija, alimentai, priemokos, kasmetinės išmokos	.....	.....	.....
c) nedarbo/bedarbystės pašalpa	.....	.....	.....
d) pajamos iš kitos veiklos	.....	.....	.....
e) pajamos iš vertybinių popierių ir apyvartinio kapitalo	.....	.....	.....

f) pajamos iš nekilnojamojo turto	.....	.....	.....
g) kiti pajamų šaltiniai	.....	.....	.....
21 nekilnojamasis turtas (nurodykite vertę ir apsunkinimus)	pareiškėjo	sutuoktinio	pareiškėjo išlaikomų asmenų .....
22 kitas turtas (vertybiniai popieriai, dividendai, kreditoriaus reikalavimai, sąskaitos banke, verslo kapitalas)	pareiškėjo	sutuoktinio	pareiškėjo išlaikomų asmenų .....
23 skoliniai ir kiti finansiniai įsipareigojimai	pareiškėjo	sutuoktinio	pareiškėjo išlaikomų asmenų
a) paskolos (nurodyti pagrindą, likusią išmokėti sumą ir metinius/mėnesinius mokėjimus)	.....	.....	.....
b) išlaikymo įsipareigojimai (nurodyti mėnesinius mokėjimus)	.....	.....	.....
c) būsto nuoma (įskaitant šildymo, elektros, dujų ir vandens išlaidas)	.....	.....	.....
d) kiti periodiniai įsipareigojimai	.....	.....	.....

24 pajamų mokestis ir socialinio draudimo įmokos *už praėjusius vienerius metus*

25 prašančiojo pastabos

26 papildomų dokumentų sąrašas, jei yra

27 žemiau pasirašęs, gerai žinodamas apie visas nuobaudas, įstatymo numatytas už melagingą pareiškimą, pareiškia, kad šis pareiškimas yra išsamus ir teisingas

28 surašyta.....(vieta) 29.....(data)

30 .....(prašančiojo parašas)

_____